

praktisk Fordel, at de Lovbud, hvis delvise Opretholdelse er uden Interesse, helt ophæves, stiller man Forslag i saa Henseende.

Ophævelsesfortegnelsen er ført op til Udgangen af Aaret 1927, hvorhos man har tilstræbt at gøre den noget fyldigere.

Til § 4 (F. 1924 § 311, U. Tillægslov A. § 4).

Med Hensyn til Ændringen af Stk. 1, 2det Punktum, og Stk. 2 i Slutningen henvises til Bemærkningerne til § 5 i Straffelovsforslaget.

Til § 5 (ny).

Interneringsloven af 11. April 1925, jfr. Lov Nr. 299 af 14. December 1927, ophører efter sit Indhold at gælde ved en ny almindelig borgerlig Straffelovs Ikrafttræden. I Stedet for dens Bestemmelser træder fra dette Tidspunkt Bestemmelserne i Straffelovsforslagets §§ 18, 73, 75 og 236. For de Personers Vedkommende, overfor hvem der er truffet Foranstaltninger i Henhold til den nævnte Lov, vil det dog være det naturligste og mest praktiske at lade det have sit Forblivende ved denne Lovs Bestemmelser. Da de Spiritustilhold, som gives efter Interneringslovens § 6, gives paa ubestemt Tid, medens Straffelovsforslagets § 75 kun indeholder Hjemmel for at give lignende Tilhold for 5 Aar, skønnes det rimeligt ogsaa at indføre en Tidsbegrænsning for Gyldigheden af de førstnævnte Tilhold. Det foreslaas derfor, at disse ophører at gælde senest 5 Aar efter Lovens Ikrafttræden.

Til § 6 (U. § 54, Stk. 3, og U. Tillægslov A. § 7, sidste Stk).

Ligesom der ikke foreslaas fastsat noget Størstebeløb for Bøder, der paalægges i Henhold til Straffelovsforslagets Bestemmelser, foreslaas de i Særlovgivningen indeholdte Bødemaxima ophævet, idet ogsaa her skyldet til Bødens Afspasning efter den skyldiges Betalingsøve tilsiger at give Domstolens Skøn det friest mulige Raaderum, hvad Særlovgivningens Bødemaxima, der ofte er ret tilfældige og tildels er ganske forældede, kun i meget ringe Grad giver Plads for. Nogen Fare for, at den foreslaaede Ophævelse af Bødemaxima skulde føre til urimelige Resultater, mener man ikke der er, idet den Opgave ved Udmaalningen af en Bødestraf uden Vejledning i et lovbestemt Maximum at finde det rette

Leje for de paagældende Lovovertrædelser efter disses Grovhed, Farlighed og hele samfundsmæssige Betydning ikke vil stille større Fordringer til Domstolens Evne til at skønne end mangfoldige andre Opgaver, der stilles dem saavel i Strafferetsplejen som i den borgerlige Retspleje. Der findes iøvrigt allerede i den gældende Lovgivning adskillige Lovbud, der fastsætter Bødestraf uden at angive noget Størstebeløb, se f. Eks. Politiplakat af 28. Januar 1811, 2det Punktum, Lov Nr. 237 af 12. Juni 1922 om Værgeraadsforsorg § 87, Sømandslov Nr. 181 af 1. Maj 1923 §§ 78, 79, 81, 82, 84 og 86, Margarinelov Nr. 95 af 1. April 1925 § 21, 3die Stk., Interneringslov Nr. 133 af 11. April 1925 § 6, Lov Nr. 80 af 31. Marts 1926 om Ændring af Fremmedloven §§ 3, 4 og 7 og Lov Nr. 111 af 30. Maj 1927 om Telefoner paa Færøerne § 14, og andre Lovbud fastsætter et saa højt Maximum, at dette i de fleste Sager faktisk ikke giver Domstolene nogen Vejledning ved Straffens Udmaalning, se f. Eks. Lov Nr. 288 af 31. Maj 1918 om Forbud mod Smeltning af Skillemont § 5 og Lov Nr. 83 af 1. April 1925 om Boligforholdene §§ 20 og 29.

Det skal endnu anføres, at man ved saaledes at ophæve de lovbestemte Grænser for Bødestraffen opadtil vil kunne undgaa en ellers i høj Grad tiltrængt Revision af Lovbud, der indeholder Bødesatser, som paa Grund af Pengenes ringere Værdi ikke længere er tidssvarende, og at man derved vil komme ud over den Tilfældighed, der præger ogsaa den nyere Lovgivning med Hensyn til Bøderammernes Størrelse. Da de i Lovgivningen fastsatte Mindstebeløb for Bøder — se f. Eks. Bøderlov Nr. 99 af 29. Marts 1924 § 34 — ikke berøres, vil Lovgivningsmagtens Ønske om en særlig kraftig Reaktion overfor visse Lovovertrædelser stadig ske Fyldest.

Endvidere henvises i denne Forbindelse til Bemærkningerne til Straffelovsforslagets § 88.

Paragraffens Stk. 2 (Kommissionsmindretallets § 54, 3die Stykke) har særlig Hensyn til saadanne Lovbestemmelser, der sætter den forskyldte Bøde i et vist Forhold til Lovovertrædelsens ydre Omfang, se f. Eks. Lov Nr. 143 af 29. April 1913 om Arbejde i Fabrikker m. v. § 42 (en vis Bøde for hver ulovlig sysselsat Person), eller til et vist Mængdefold af en indvunden Vinding, se f. Eks. Lov Nr. 46 af 18. Februar 1922 om Tobaksafgifter § 31, 1ste Punktum.